

315 Tu omule ce stai în lume azi nepăsător

1..Tu o - mu - le ce stai în lu - me azi ne - pă - să - tor De Dum - ne - zeu a toa - te cre - a -

tor; Făp - tu - ra cea mai mi - nu - na - tă pe pă - mânt tu ești, Chiar mai de preț ca as - tre - le ce -

rești. **Refren.** Pri - veș - te - a - cum și stai, vezi boa - be - n spic tu ai, Să nu te - n - șeli să fii nu - mai un

pai; Căci Cel ce Te - a cre - at și Te - a răs - cum - pă - rat El vrea la Si - ne să Te ia cu -

rat.

1 Tu omule ce stai în lume azi nepăsător
De Dumnezeu a toate creator;
Făptura cea mai minunată pe pământ tu ești,
Chiar mai de preț ca astrele cerești.

Refren:
Privește-acum și stai, vezi boabe-n spic tu ai,
Să nu te-nșeli să fii numai un pai;
Căci Cel ce Te-a creat și Te-a răscumpărat
El vrea la Sine să Te ia curat.

2 Căci soare, lună, stele, toate sus pe cer lucesc
Pe Dumnezeu toate-L mărturisesc;
Și toate-acestea Îl ascultă, și prin mersul lor
Mărturisesc pe Domnul Creator.

3 Pe toate Dumnezeu le-a construit prin voia Sa,
Și toate au o slujbă, au un mers.
Cum toate fără sunet, fără grai mărturisesc
Ascultă și porunca I-o-mplinesc.

4 Dar tu ce stai în lumea-aceasta azi nepăsător,
Când ai un Tată-atât de iubitor,
Căci te-a iubit și te-a răscumpărat prin Fiul Său,
Să fii și tu fiul lui Dumnezeu.

3 Moștenitor de-ai fi în casa Tatălui de sus,
Ai primi toată slava cerului;
Privind pe Dumnezeu pe tron și oștirile Lui,
Vei sta în cer la masa Tatălui.